

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א"!

גליון נ"א: – כא חשון – כא שבט – כא אייר – כא אב

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא דבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, פני שוביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי ידיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן שז – דיני שבת התלוים בדיבור

כב. כל שבות דרבנן מותר בין השמשות לצורך מצוה כגון
לומר לאינו יהודי להדליק לו נר בין השמשות או אם היה
טרוד והוצרך לעשר בין השמשות). הגה: כל דבר שאסור
לומר לאינו יהודי לעשותו בשבת אסור לרמוז לו לעשותו אבל
מותר לרמוז לו לעשות מלאכה אחר שבת (אור זרוע). אינם
יהודים המביאים תבואה בשבת לישראל שחייבים להם
והישראל נותן לו מפתחו לאוצרו והאינו יהודי נותן לשם
ומודדים ומונים יש מי שמתיר משום דאינו יהודי במלאכת
עצמו עוסק ואינו של ישראל עד אחר המדידה ושיחשוב עמו
אחר כך וכן אינם יהודים העושים גבינות בשבת והישראל
רואה ויקנה אותם ממנו דמכל מקום האינו יהודי אדעתא
דנפשיה קעביד ואף על פי שהישראל עומד בעדר חודש או
חדשים ואדעתא למכרם לישראל קא עביד שרי:

סימן שח – דברים המותרים והאסורים
לטלטל בשבת, ובו נ"ב סעיפים

א. כל הכלים נטלים בשבת חוץ ממוקצה מחמת חסרון כיס
כגון סכין של שחיטה או של מילה ואיזמל של ספרים
וסכין של סופרים שמתקנים בהם הקולמוסים כיון
שמקפידים שלא לעשות בהם תשמיש אחר אסור לטלטלו
בשבת ואפילו לצורך מקומו או לצורך גופו. הגה: ואפילו
תחובים בנדן עם שאר סכינים אסור לטלטלו (מהרי"ל). והוא
הדין לקורנס של בשמים שמקפידים עליו שלא יתלכלך.
הגה: והוא הדין כלים המיוחדים לסחורה ומקפיד עליהם (צ"ת
יוסף צ'ס מיימוני פרק ה' והמגיד פרק כ"ז):

ב. כל כלי אפילו הוא גדול וכבד הרבה לא נתבטל שם כלי
ממנו לא מפני גדלו ולא מפני כבדו:

ג. כלי שמלאכתו לאיסור מותר לטלטלו (ואם נשתמש לאיסור
בבין השמשות כגון נר שהודלק עיין לעיל סימן רע"ט) בין
לצורך גופו כגון קורנס של זהבים או נפחים לפצוע בו

אגוזים קורדם לחתוך בו דבלה בין לצורך מקומו דהיינו
שצריך להשתמש במקום שהכלי מונח שם ומותר לו
ליטול משם ולהניחו באיזה מקום שירצה אבל מחמה לצל
דהיינו שאינו צריך לטלטלו אלא מפני שירא שישבר או
יגנב שם אסור. הגה: כל מוקצה אינו אסור אלא בטלטולו
אבל בנגיעה בעלמא שאינו מנדנדו שרי ולכן מותר ליגע
במנורה שבבית הכנסת שנרות דולקות עליו או בתנור שדולק
בו אש וכן מותר ליקח דבר היתר המונח על דבר מוקצה (מכ"מ
פרק כל הכלים ויש צ"ח ורצונו ירוסם חלק י"ג והמגיד פרק כ"ה
ומרומם הדשן סימן ס"ז וכל זו סוף דיני שבת) וכן מותר לטלטל דבר
מוקצה על ידי נפוח דלא הוי טלטול אלא כלאחר יד ולא
מיקרי טלטול (תשובת מהרי"ו):

ד. כלי שמלאכתו להיתר מותר לטלטלו אפילו אינו אלא
לצורך הכלי שמא ישבר או יגנב אבל שלא לצורך כלל
אסור לטלטלה. כתבי הקודש ואוכלין מותר לטלטלם
אפילו שלא לצורך כלל. הגה: ותפלין אין לטלטלם כי אם
לצורך (מרומם הדשן ועיין צ"ת יוסף). ושופר אסור לטלטלו כי
אם לצורך גופו או מקומו (הגהות אש"י סוף פרק גמא מליקין):

ה. יש מתירים לטלטל כלי שמלאכתו לאיסור אפילו מחמה
לצל על ידי ככר או תינוק:

ו. כל הכלים שנשברו אפילו בשבת מותר לטלטל שבריהם
ובלבד שיהיו ראויים לשום מלאכה כגון שברי עריבה
לכסות בה החבית ושברי זכוכית לכסות בה פי הפך אבל
אם אינם ראויים לשום מלאכה לא. הגה: ואם נשברו במקום
שיכולים להזיק כגון זכוכית שנשברה על השלחן או במקום
שהולכין מותר לטלטל השברים כדי לפנותן שלא יזקו בהם (כל
זו והגהות מרדכי וצ"ת יוסף צ'ס ארמות חיים):

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי הצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון נא]